

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - אהלכת ציון

פְּרֻשֶׁת לְךָ לְךָ - נְסִיּוֹן הָעֶשֶׂר

"וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם" (בראשית יג, יא)

והחטאים היתה שבסופו של דבר היה מוכרח לברוח מאותם אנשים בעירום ובחוסר כל. רק בזכותו של אברהם ניצל. מאותה עשירות שאליה נשא את עיניו לא נשאר מאומה בידו.

השני שעמד בפני ניסיון דומה היה אברהם אבינו, כאשר מלך סדום הציע לו רכוש רב שבאמת הגיע לו.

אברהם אמר לו: "אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשיתי את אברם" (בראשית יד, כג).

בזכות הויתור הזה אברהם זכה למצות ציצית ומצות תפילין ששכרן עצום. צאצאי אברהם עתידים לקיים מצוות אלו במשך דורי דורות מדי יום ביומו.

אנחנו רואים מכאן מה גדול הרווח של מי שמשכיל לברוח מהעושר החומרי ולתפוס את הרוחניות כעיקר.

לעומת זאת מה נורא ההפסד של מי שלא עומד בניסיון ומוכן לנטוש את אברהם ואת אלוקיו בגלל תאוות ממון.

אברהם אבינו זוכה לשכר נצחי אשר אין לשער את ערכו. לעומת זאת, לוט מפסיד את העושר שאותו חמד ונשאר עני יותר משהיה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בפרשה שלנו אנחנו לומדים על שני בני אדם אשר עמדו בפני ניסיון העושר. כל אחד מהם בחר באופן שונה מחבירו.

האחד הוא לוט אשר הלך עם אברהם כבדת דרך ארוכה והיה תלמידו במשך זמן רב. כאשר הגיעו לפרשת דרכים, אברהם אבינו אומר ללוט: "הֲפֹדֵךְ נָא מֵעִלַי" (בראשית יג, ט).

התורה הקדושה מעידה על לוט: "וַיֵּרָא אֶת כָּל כְּפַר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָהּ... וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם" (בראשית יג, יא).

חמדת הממון העבירה את לוט על דעתו. הוא עוזב אדם קדוש כאברהם אבינו ומעדיף להתחבר עם אנשים רעים וחטאים כאנשי סדום.

רש"י הקדוש מביא את דברי חז"ל: "וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם" (בראשית יג, יא) הסייע עצמו מקדמונו של עולם. אמר אי אפשר באברהם ובאלוקיו.

הצדיק רבי שמחה מרדכי זיסקינד ז"ל (ה'הסבא מקלם) צ"ל שואל: הרי בפסוק לא מצאנו דברים כאלה בפי לוט, אם כן מניין למדו חז"ל שלוט אמר דברים חמורים אלה?

הסבא מבאר שאם לוט יכול לוותר על הקרבה לאדם קדוש בגלל חמדת הממון, אין זאת אלא אחרי שנעשה אפיקורס ובלבו פנימה בודאי אמר אי אפשר באברהם ובאלוקיו.

הגאון רבי יעקב אריה ניימן צ"ל (מייסד וראש ישיבת 'אור ישראל' בלידא ולאחר מכן בפתח-תקווה) כתב בספרו 'דרכי מוסר' שהתוצאה של שכנות זו עם אנשי סדום הרעים

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה צ"ל

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	היגיון תפ
י"מ	16:12	17:24	17:59
ת"א	16:29	17:20	17:54
מ"ב	16:29	17:21	17:55
כ"ג	16:32	17:23	17:58

שואל ומשיב בהלכה – שבת- יונקס

מה הדין כאשר שכחו לכבות את הבוילר בערב שבת ובטעות פתחו את הברז?

שאלה: Ice ?

תשובה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

דוד חימום חשמלי [בוילר] שכאשר פותחים את המים החמים נכנסים לדוד מים קרים, אסור לפתוח את המים החמים בשבת- אם המים שבתוך הדוד חמים בשיעור שהיד סולדת בהם, מכיוון שבעצם פתיחת הברז מכניס מים קרים לדוד והם מתבשלים בתוך המים החמים. **הערה:** דהוי פסיק רישא אף שאינו מתכוון. כן פסק בשו"ת חלקת יעקב ח"א (סימן עח) והראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ד (חאו"ח סימן לה). יש לציין שאם שיש ברז בעל ידית אחת, יש להקפיד שהידיית תהיה בצד של המים הקרים, שלא יצאו כלל מים חמים מהברז.

אסור לפתוח בשבת את ברז המים החמים אם הוחמו על ידי בוילר חשמלי, כל זמן שהמים בדוד עדיין חמים. **הערה:** על ידי סגירת הברז גורם למים הצוננים שחדרו למיכל להתבשל במים החמים שבתוכו, שהרי כל זמן שהברז פתוח, המים החמים יוצאים ממנו ואין המים הצוננים שנכנסו למיכל מתבשלים. נמצא שעל ידי סגירת הברז הוא מבשל. ראה בשו"ת יביע אומר ח"ד (או"ח סימן לה בסופו). בספר ילקוט יוסף (ח"ד/ג עמוד קסט) כתב להקל לצורך חולה. בספר מעין אומר ח"ב (עמוד רמא) הביא בשם הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל להחמיר. כ"כ בספר מנוחת אהבה ח"ב (עמוד שכא).

אם שכח לכבות את הבוילר בערב שבת, ובטעות פתח את ברז המים החמים בשבת, אסור לסגור אותו עד צאת השבת. **הערה:** מכיוון שעם סגירת הברז יתבשלו המים הצוננים, שחדרו למיכל על ידי זרם החשמל. כ"כ בספר מנוחת אהבה ח"ב (עמוד שכא). ע"ע בספר ארחות שבת ח"א (פ"א הלכה ק). אולם ע"י גוי מותר לסגור את הברז.

מערכת חימום מים המותקנת, שכאשר פותחים את ברז המים החמים, נדלקת שלהבת גז או גוף חימום חשמלי, וכאשר סוגר את הברז, קבה השלהבת או גוף החימום. אם טעה ופתח את הברז - אסור לסגור אותו בשבת, מכיוון שבסגירת הברז מכבה את השלהבת. **מקורות:** ארחות שבת (פ"א הלכה קא). אולם אם יודע שהתרמוסטט כיבה את האש אין איסור כיבוי בסגירת הברז.

גויים שעובדים במטבח ציבורי, מותר להם בשבת לשטוף את הכלים במים המתחממים על ידי יונקס או בוילר. **מקורות:** אאמו"ר שליט"א בספרו ודבר דבר (פ"ו הכ"א) היות ויש להם אפשרות לשטוף במים קרים. אולם אם אין באפשרותם לעשות על ידי מלאכת היתר, כגון לשטוף ידינית, אין להתיר. לומר להם: היות שהוא - כאומר להם בפירוש לעשות מלאכת היתר.

מותר להכין שעון שבת מערב שבת, שידליק את הבוילר כשעתיים לפני צאת השבת, כדי שיהיה לו מים חמים לערב. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"י (חאו"ח סימן כו).

יש אוסרים. **מקורות:** הגר"שז אוירבך זצ"ל בספר שלחן שלמה (סימן שכו הערה יט) דמחזי כמכין ליום חול. ע"ש. וכ"כ בשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ד סימן ס).

אם השבת נכנסה ושכח לכבות את הבוילר החשמלי, וחושש מפני נזק או בזבוז חשמל, יש שמתירים לרמוז לגוי שיכבה. **הערה:** כיון דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה, הוי איסור דרבנן ושבות דשבות הותר במקום הפסד. עיין שו"ת אור לציון ח"א (פכ"ה ס"ג), ובספר אדני שלמה ח"ג (סימן שז אות טט) התיר אף אמירה. כ"כ אאמו"ר בספר ודבר דבר (פ"ט הי"ב). בספר ילקוט יוסף שבת ב (עמוד רסד) כתב שאם אין שם גוי, מותר לומר לקטן, שיפתח את ברז המים החמים בקילוח דק.

סייעתא דשמיא

הרב פנחס זרביב ממכון 'למעשה' סיפר: אבי הרב יצחק זרביב זצ"ל הכ"מ, דיבר תמיד על כך, שבכל דבר ודבר אנחנו זקוקים לסייעתא דשמיא. כשיש סייעתא דשמיא הכל מסתדר. וסיפר, כי לדירתם היה צמוד איזה מחסן ישן. כאשר המשפחה גדלה, הם החליטו להפוך את המחסן מדירת עראי לדירת קבע.

למרבה הצער, אחד השכנים - עינו היתה צרה. הוא הלך והלשין עליהם שהם עוברים על החוק. העיריה החליטה לשלוח מיד פקח שיצלם את המקום לצורך תביעה משפטית. הורי לא ידעו מה לעשות, אבל התחזקו בתפילה להקב"ה שיושיעם מהצרה הזאת.

הפקח הגיע, צילם את השטח המדובר מכל הכיוונים והכין דו"ח חריף ותקיף שהם בנו ללא היתר מהעיריה. כאשר הלך לדרכו, הורי שמו לב שהוא שכח את המצלמה שלו בביתם... הם לא היססו לרגע, והתקשרו אליו שיחזור לקחת את המצלמה.

הפקח התפעל מיושרם, כיצד לא הביטו על הרעה שהוא מעולל להם והשיבו לו את המצלמה - שבה עצמה היה התיעוד המפליל. הוא שב לביתם, קרע את הדו"ח הראשון וכתב דו"ח חדש, בו נאמר כי הם בסך הכל החליפו אבנים לקיר שהיה קיים, דבר שהוא מותר לפי החוק. ב"ה הכל עבר בשלום והם נחלצו מהתביעה המשפטית.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינום במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב משה הלברשטאם משנא זצ"ל

האדמו"ר הרב משה הלברשטאם משינאווא זצ"ל - נולד ב-ט' אב ה'ת"ר"ב (1842) בגליציה. נקרא על שם זקנו מצד אימו הגה"ק ר' משה טייטלבוים (ה'שמח משה') שנפטר שנה אחת קודם לכן. רבינו התייתם מאימו בגיל צעיר ונשלח ללמוד אצל דודו, הגאון הרה"ק ר' משה אונגאר מצאנז (חתן הרה"ק ה'דברי חיים') לעודדו ולרוממו וגדל גם על ברכי הסבא הגדול.

משחר ילדותו היה חלש מאוד. כל ימיו התקשה לעכל את מזונותיו. כתוצאה מכך הקיא את כל אשר ניתן לתוך פיו ואפילו מים. בעקבות כך נעשה כחוש וחלש מאוד ונאלץ לשכב על מיטתו רוב שעות היום. מצב בריאותו היה כה רופף עד כי היה נתון לסכנת חיים יום יומית. בנוסף נהג בקדושה ובפרישות גדולה ולא היה ישן יותר מחצי שעה ברציפות. מעולם לא הוריד את ידיו מתחת למתניו, ומעודו נזהר להקפיד להוציא את ידיו מחוץ לשמיכתו.

למרות חולשת גופו לא נמנע מלעבוד את קונו במסירות נפש ובהתלהבות עצומה. פעמים רבות בשעת התפילה נאלצו להבהיל אליו אנשים שיבצעו לו עיסוי לב. לאחר נישואיו גר תקופה מסויימת בבריגל, סמוך על שולחן חותנו, שם בלט בגינוי קדושה. בהמשך חזר לשינאווא ואביו מסר לו את הרבנות מספר שנים לפני פטירתו. לאחר פטירת אביו, ב-ו' טבת ה'תרנ"ט (1898) רבינו נבחר לרבה הרשמי של שינאווא. היה האדמו"ר השני בשושלת חסידות שינאווא. התפרסם בכל הגלילות כרב ומורה הוראה מובהק וכרב גדול בתורה ובהלכה.

לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה עבר לווינה, בירת אוסטריה. כאשר הגיעו אליו חיילים יהודים לקבל את ברכתו, היה בוכה מאוד ומשתתף בסבלם וכן זכו לקרבה והיו הראשונים בחלוקת השיריים. בשנת ה'תרס"ד (1903) חזר לצאנז. ענוותן מופלא. רבים פנו אליו ונושעו. מלומד בניסים. בעל רוח-הקודש. כל ימי חייו עמל להסתיר את גדלותו וקדושתו מעיני הבריות. הירבה בצרכי צדקה. האמת היתה נר לרגליו. נפטר בערב שבת קודש, י"ב חשון ה'תרע"ט (1918). חי כ-76 שנים. ציונו באוהל אדמו"רי צאנז. בנו, ר' אריה לייבוש מרדכי, מילא את מקומו באדמו"רות.

סבא (מצד האב): האדמו"ר ר' חיים מצאנז (ה'דברי חיים'). **אביו:** האדמו"ר ר' יחזקאל שרגא (מייסד חסידות שינאווא ומח"ס 'דברי יחזקאל'). **אימו:** מרת יוטא דבורה (בת הגאון ר' מרדכי זילברשטיין, אב"ד הולושץ). **אשתו:** בת הגביר החסיד ר' מאיר צבי הירש טננבוים מבריגל. **מרבותיו:** סבו, האדמו"ר רבי חיים מצאנז, דודו, הגאון ר' משה אונגאר מצאנז. **ילדיו:** האדמו"ר ר' אריה לייבוש מרדכי (ממלא מקום אביו בשינאווא), האדמו"ר ר' דוד (כיהן כרב בסוקולוב פודלסקי ואדמו"ר בווינה), מרת מרים (נישאה לר' יעקב יצחק בידרמן משידלובצה), מרת יוטא (נישאה לר' יעקב תאומים-פרנקל מקולושץ), מרת חיה חנה (נישאה לאדמו"ר ר' יעקב שמשון קנר, אב"ד צ'כוב), מרת פייגא (נישאה לאדמו"ר ר' אלימלך בינדיגר. כיהן כרב בשינאווא ואדמו"ר בדעש), מרת ביילא (נישאה לר' בן ציון אונגר מצאנז-דומברובה).

רבינו היה איש מופת והתפרסם בכל גלילות המדינה ומעבר לה בגודל כוח ברכתיו. בעיר צאנז גר יהודי בשם ר' יהודה לייב לוסטיג, שהיה אהוד מאוד על יושבי העיר. לימים הסתבך בעסקיו והוזמן למשפט פלילי. מכיוון שהקטגור היה שונא ישראל מובהק, ר' יהודה חשש לתוצאות המשפט. ביום המיועד למשפט נכנס אל רבינו וקיבל את ברכת קודשו כאשר רבינו הוסיף בברכתו שיהיה לקטגור מפלה! כאשר הקטגור עמד לשאת את דבריו בעת המשפט, הוא צנח לפתע ארצה ומת בו במקום במיתה חטופה. כל הנוכחים ראו כי יד ה' היתה בו והיה קידוש ה' גדול בקרב כל יושבי המחוז.

לחסיד אחד היו ניירות ערך בבורסה. אחרי מלחמת העולם הראשונה המניות ירדו הרבה מאוד. הוא רצה לשמוע את חוות דעתו של בנו של רבינו אם למכור את ניירות הערך שברשותו. הבן לא השיב לו מיד. אחרי זמן הבן הלך לציון אביו (רבינו) והזכיר אותו שם. אביו התגלה לו בחלום ואמר שהחסיד לא ימכור את המניות עד יום פלוני. המניות התחילו לעלות מעלה מעלה עד אותו יום. אז מכר את כל המניות. תיכף לאחר מכן המניות ירדו שוב מטה מטה.

הרה"ח ר' בניציון פריינד היה סוחר של פטריות. כשראה שמחירן יורד, חשש שיפסיד את ממונו, ולכן רצה למכור אותן מהר ככל האפשר. הוא התייעץ עם רבינו. הצדיק הורה לו שלא ימכור עכשיו אלא ימתין לשנה הבאה ואז ימכור בריווח. ר' בניציון עשה כאשר רבינו אמר. בשנה לאחר מכן לא גדלו פטריות. הוא מכר את הפטריות במחיר גבוה מאוד והתעשר מאוד.

אישה אחת מקליינוורדיין חלתה פעם במחלה אנושה. הרופאים אמרו שיש לה גידול בראש רח"ל וחייבים לנתח אותה. בני משפחתה באו לרבינו מצויידים בחוות דעת הרופאים והפצירו בו כי יברך אותה ברפואה שלימה ושהניתוח יעבור בשלום שכן הרופאים אמרו שקיים סיכון גדול בעשיית הניתוח. רבינו אמר להם: "הם אינם יודעים מה שהם אומרים". כך חזרו דבריו ונשנו גם בפני האישה החולה בעצמה שבאה וביקשה את ברכתו. ביום שהניתוח היה אמור להתקיים, התחיל לפתע לזוב מוגלה עם דם מאוזנה עד שהגידול נעלם לגמרי! הרופאים שלא האמינו למראה עיניהם הודו ואמרו כי יד ה' היתה כאן.

רבינו הבחין פעם אחת באחד מחסידיו כיצד הוא נוטל מעט מלח מעל השולחן ונותן על מאכלו. רבינו פנה אליו ואמר: "מלח הינו תאוה ככל התאוות! מימי לא המלחתי דבר מאכל".

מעשה והשפעתו לדורות

שונה משאר ילדי תושבי השיכון. בערוב היום, כאשר ההקפות הסתיימו, האם ובנה צעדו למקום אכסנייתם.

הבן סיפר לאימו בהתרגשות ובהתפעלות על מאורעות היום המרומם שחווה בצל הקודש. הוא תיאר לפניו את התענוג הגדול ואת ההנאה העצומה שהיו מנת חלקו במשך כל שעות היום.

אימו אמרה לו: "דע לך ילדי היקר שמלכתחילה לא תכננתי להתפלל בבית מדרש זה כלל. רק בגלל שראיתי שזה רצונך עשיתי זאת. אבל כשראיתי את האברך ניגש אליך בשעת ההקפות ומרכיב אותך על כתפיו, בלי להתייחס למבטים התמוהים שודאי הופנו אליו עקב לבושך השונה, אמרתי בליבי:

'אם נמצאים בקהילה קדושה. יש בה אנשים יקרים כאלו, שליבם רגיש לתחושותיו של ילד זר, והם מסכימים לוותר על נוחיותם כדי לתת לו הרגשה טובה ומחממת, סימן שדרכה של היהדות החרדית היא הדרך המובחרת והשקפתה היא השקפת התורה האמיתית והיחידה'.

היא הוסיפה ואמרה: "בעקבות זאת החלטתי עתה בהחלטה נחושה שאנחנו נעזוב את תל אביב ונעבור לגור כאן בעיר בני ברק".

"אני אשלח אותך להתחנך במוסדות החינוך ששייכים לקהילה קדושה זו, כי רצוני לראות אותך גדל ופורח בתוך חסידות יקרה זו!".

האם אכן עברה מדיבורים למעשים והם עברו לגור בבני-ברק. היא העבירה את בנה לחינוך תורני חסידי. לשמחתה הבן גדל ושגשג בתורה וביראת שמיים עד שאחד מחשובי החסידים בחר בו לתקן לבתו.

הזוג זכו והקימו את ביתם על אדני התורה והיראה. כיום מיועדנו זוכה לראות את בניו היקרים כשתילי זיתים סביב לשולחנו. כולם אהובים, כולם ברורים והולכים בדרך התורה הקדושה והמסורה.

הנה לנו סיפור מיוחד שמוכיח כיצד פעולה פשוטה של אברך אחד ופעולה פשוטה נוספת של אברך שני הצילו נפשות והכניסו משפחה שלימה תחת כנפי השכינה.

בשני אברכים אלו התקיימו דברי רבי הקדוש: "יש קונה עולמו בשעה אחת" פשוטו כמשמעו ללא שום גוזמה. בתשומת לב של כמה דקות הם זכו לבנות עולמות ולהציל דורות שלמים שעתידיים לעמוד מביתו המבורך של אברך יקר ערך זה. ליום פקודה הם יראו את חלקם העצום בזכות מעשיהם.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך סיפורו של הרה"ג ר' אהרון טויסיג בספרו 'כבודם של ישראל'. יש בו כדי ללמדנו כי לעיתים מעשה אחד קטן שאנחנו עושים, יתכן מאוד שהשפעתו תהיה לדורות שלמים ואף יקנה לו את חלקו לעולם הבא לעולמי עולמים.

הרב אהרון קיבל את פרטי הסיפור במכתב מבעל המעשה: כותב המכתב נולד בעיר תל אביב למשפחה שלא חינכה את צאצאיה על מבוועי החסידות ואמונה בצדיקים.

אורח חייה היה רחוק מאוד ממסורת דרכה של היהדות החרדית. שנה אחת אימו החליטה לחגוג את יום חג שמחת תורה בעיר בני ברק, כדי להשתתף ולחוות את מעמדי ההקפות בצל החסידים וראשי הישיבות.

בליל החג בני המשפחה הגיעו לקריית ויז'ניץ. מרן האדמו"ר רבי משה יהושע הגר (ה'ישועות משה' זיע"א) התחיל באותה השעה בעריכת השולחן הטהור בהיכל בית המדרש הגדול.

הנער הגיע לכאן עם אימו וראה את החסידים עומדים צפופים בחדרת קודש. הוא לא הבין את משמעות השעה הנעלה ואת הוד נשגבות קדושתה.

הוא נכנס להציץ ולראות במה דברים אמורים. הוא עמד בפנית בית המדרש, כשעיניו עוקבות בהשתאות ובדריכות אחר מהלך עריכת השולחן.

בזמן שעמד בפניה אברך ניגש אליו. הוא הושיט לו יד לשלום בחיוך ובהארת פנים ושאל אותו לשמו ולמוצאו. האברך גם התעניין היכן הוא מתאכסן. לאחר מכן הסביר לו את משמעות המעמד הגדול, כשהוא מציע לו לבוא ולעמוד לידו בכל עת עריכת השולחן.

למחרת ביום החג המשפחה התכוונה להתפלל ולחגוג את ההקפות בבית מדרש אחר בעיר כדי להתרשם כיצד ההקפות מתקיימות במקום אחר. אולם הנער ביקש מאימו שתתן לו ללכת להתפלל בוויז'ניץ.

האם הסכימה לבקשתו. הנער נכנס להתפלל בבית המדרש של ויז'ניץ, בעוד אימו עולה לעזרת הנשים ועומדת על-יד המחיצה כדי לעקוב אחר בנה היקר.

מהמקום בו עמדה היא הבחינה באברך שניגש אל הבן ומדריך אותו בסדרי התפילה. האברך הראה לבן היכן הם אוחזים לאורך כל זמן התפילה.

בשעת ההקפות האברך לקח את הבן לעמוד לצידו. בשעת ההקפה השישית, כשכל האבות מרכיבים את בנייהם על כתפיהם, הוא הרכיב אותו על כתפיו כדי שייטיב לראות את המעמד. האברך עשה זאת למרות שהילד היה לבוש בלבוש

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירון ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	מסודי בת חביבה ע"ה	מסודי בת חביבה ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל
לטיף בן פרוחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	אריה בן מרים ז"ל	אריה בן מרים ז"ל
אביבה בוש ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	אלון בן סעדה ז"ל	אלון בן סעדה ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
נעימה בת גורג'ה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סיליה בן פרוחה ז"ל	סיליה בן פרוחה ז"ל	סיליה בן פרוחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זורה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל	עפאת בת השמט ע"ה	עפאת בת השמט ע"ה	עפאת בת השמט ע"ה